

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobců: **a) Ing. J. H., b) Ing. H. H.**, zastoupeni Mgr. Kateřinou Sigmundovou, advokátkou, se sídlem Jiráskova 614, Česká Lípa, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I.) Česká telekomunikační infrastruktura a.s.**, se sídlem Olšanská 2681/6, Praha 3, **II.) M. D., III.) R. S., IV.) J. S.**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2015, č. j. OÚPSŘ 127/2015-330-rozh., v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 26. 9. 2017, č. j. 59 A 28/2016 - 61, o návrhu žalobců a) a b) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobců a) a b) **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 26. 9. 2017, č. j. 59 A 28/2016 - 61, zamítl žalobu žalobců proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2015, č. j. OÚPSŘ 127/2015-330-rozh., ve věci územního rozhodnutí o umístění stavby samoobslužné mycí linky v ul. M. v Č. L., včetně přípojky vody, kanalizace, plynu, elektro, přeložky lampy veřejného osvětlení a zpevněných ploch na pozemcích p. č. X a X v k. ú. Č. L.

[2] Proti tomuto rozsudku podali žalobci a) a b) (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížnost, v níž požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh odůvodnili tím, že povolením zamýšlené stavby ve stavebním řízení nebo dokonce jejím provedením by stěžovatelům vznikla nevratná újmy v podobě dotčení jejich vlastnického práva sousedního pozemku. Pokud by kasační stížnosti odkladný účinek přiznán nebyl, může dojít k vydání stavebního povolení a tím k naplnění předpokladu ustanovení § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), což ve svém důsledku by pro stěžovatele mohlo znamenat, že eventuelní úspěch v tomto řízení pro ně již bude nevýznamný, protože dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevydává. Újma na straně stavebníka bude nepoměrně nižší, neboť se jedná o umístění zařízení bez lidské obsluhy, může dojít pouze k posunutí zahájení provozu takové myčky.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil podáním ze dne 31. 10. 2017, v němž uvedl, že stěžovatelé uvedli stejnou argumentaci jako v případě návrhu adresovaného krajskému soudu. Poukázal přitom na to, že předmětná žaloba byla krajským soudem zamítnuta. Měl za to, že přiznání odkladného účinku je institut mimořádný, který je možné aplikovat pouze tam, kde navrhovatel prokáže splnění v zákoně uvedených podmínek. Žalovaný přitom namítal, že stěžovatelé splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti netvrdili a neprokázali, zvláště když provoz předmětné stavby v daném místě je vázán na výsledek zkušebního provozu

[4] Osoby zúčastněné na řízení I.) až IV.) se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřily.

[5] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Ve vztahu k nyní projednávané věci je nejprve třeba uvést, že krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal, a to usnesením ze dne 25. 4. 2017, č. j. 59 A 28/2016 – 34. Nejvyšší správní soud podotýká, že v této věci stěžovatelé brojí proti rozhodnutí o umístění stavby na sousedícím pozemku. Stěžovatelé mají za to, že realizace předmětné stavby je v rozporu s právními předpisy a nepřiměřeně zasahuje do jejich vlastnických práv.

[7] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[8] Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nesou v dané věci stěžovatelé (zde žalobci a) a b)). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatelé dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku

pokračování

kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud přitom nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatelů týkající se dané věci (zákonnosti územního rozhodnutí) důvodné, či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. K povaze přezkoumávaného rozhodnutí při rozhodování o odkladném účinku však přihlédnout musí.

[9] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatelé prokázali, že by jim v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu hrozila nepoměrně větší újma než jiným osobám. Stěžovatelé spatřují hrozbu nepoměrně větší újmy v tom, že v případě nepřiznání odkladného účinku může být soudní přezkum ze strany Nejvyššího správního soudu zmařen, jelikož v mezidobí může být vydáno stavební povolení, jehož existencí a zákoností nemusí otřást ani případné následné zrušení přezkoumávaného územního rozhodnutí v souladu s ustanovením § 94 odst. 5 stavebního zákona. Nejvyšší správní soud musí konstatovat, že tato eventualita může skutečně nastat, neboť v případě, kdy po vydání územního rozhodnutí je vydáno i stavební povolení, které nabude právní moci, a následně dojde ke zrušení územního rozhodnutí, se dle § 94 odst. 5 stavebního zákona již územní rozhodnutí znovu nevydává bez ohledu na to, zda již stavba byla zahájena, či nikoliv. Případné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které by přisvědčilo argumentaci stěžovatelů ohledně porušení jejich práv v územním řízení, tedy nemusí mít žádný vliv na jejich právní sféru, pokud bude v mezidobí vydáno pravomocné stavební povolení. Důvodem pro zrušení stavebního povolení totiž nemůže být skutečnost, že územní rozhodnutí bylo po nabytí právní moci stavebního povolení zrušeno (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 As 176/2012 – 140, a Ústavního soudu ze dne 6. 5. 2015, sp. zn. II. ÚS 3831/14). Pokud tedy v průběhu řízení a ke dni nabytí právní moci stavebního povolení existovalo pravomocné územní rozhodnutí (jehož účinky nebyly rozhodnutím soudu pozastaveny), nelze spatřovat nezákonnost stavebního povolení pouze v tom, že územní rozhodnutí bylo později zrušeno, tedy může dojít k realizaci stavby, která však nemá pravomocné územní rozhodnutí.

[10] Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že stavebník může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti také subjektivně pociťovat jako určitou újmu. Ta by spočívala v nemožnosti postupovat v souladu s pravomocným správním rozhodnutím o umístění předmětné stavby, které nadto nebylo shledáno nezákonným ani krajským soudem. Nejvyšší správní soud ovšem tuto újmu stavebníka poměřil s újmou hrozící stěžovatelům a dospěl k závěru, že újma hrozící stěžovatelům dosahuje významně větší intenzity. Byť Nejvyšší správní soud situaci stavebníka chápe, nepovažuje jeho újmu za daného stavu věci za natolik závažnou, aby její existence bránila přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Nejvyšší správní soud závěrem posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v *rozporu s důležitým veřejným zájmem*.

[12] Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil se závěry, k nimž dospěl krajský soud v usnesení ze dne 25. 4. 2017, č. j. 59 A 28/2016 – 34. Z vyjádření účastníků plyne, že skutkový stav věci se v daném případě od té doby významně nezměnil.

[13] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nicméně Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu